

РЕШЕНИЕ

№ 7987

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав,** в публично заседание на 07.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арнаудова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **8566** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 21010 от 11.09.2012 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ), подадена от [фирма] срещу ревизионен акт (РА) № [ЕГН] от 23.01.2012 г. издаден от старши инспектор по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) - С., в частта с която по отношение на дружеството са определени задължения за данък добавена стойност (ДДС) произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от [фирма], [фирма] [фирма] и [фирма] за данъчни периоди м.04., м.06, м.07, м.08, м.11, м.12.2005 г., м.01, м. 02, м.03, м.04, м.05, м.08, м. 09.2006 г., м.01, м.02, м.03, м.04, м.05, м.06, м.07, м.08, м.09, м.10, м.11, м.12.2007 г., м.01, м.02 и м.04.2008 г., ведно със съответните лихви, както и в частта на допълнително определените задължения за корпоративен данък за 2005 г., 2006 г. и 2007 г., ведно със съответните лихви, обжалван по административен ред и потвърден с решение № 1684 от 13.07.2012 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” (“О.”) – С. при Централно управление (ЦУ) на НАП в посочената част. Жалбоподателят сочи, че ревизионният акт е незаконосъобразен. По отношение на отказаното му право на данъчен кредит по фактури издадени от [фирма], [фирма] [фирма] и [фирма] излага, че изводите на органите по приходите са в противоречие с действителната фактическа обстановка и приложимите материално-правни разпоредби. Данъчен кредит за процесните доставки на стоки е отказан единствено

поради ненамиране на доставчиците на адресите им, което е в противоречие с трайната практика на Върховния административен съд (ВАС). Изцяло са игнорирани събраните в хода на ревизионното производство доказателства, които безспорно удостоверяват извършените доставки, възникването на данъчното събитие и изискуемостта на данъка. Счита, че при последователен анализ на събраните в хода на ревизионното производство доказателства може да се формулира категоричен извод, че в конкретната фактическа обстановка е настъпило съответното събитие в правния мир, което следва да се определи като данъчно събитие по смисъла на чл. 24 Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС, отм.) или чл. 25, ал. 1 във връзка с чл. 25, ал. 2 ЗДДС - прехвърлено е правото на собственост върху стоките, предмет на процесите фактури, както и че са изпълнени всички законови изисквания за възникване и упражняване на правото на данъчен кредит на дружеството по процесите фактури. С оглед предмета на доставките – родово определени вещи, правото на собственост върху тях е прехвърлено, съгласно правилото на чл. 24, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) - с предаването им. Доколкото са налице приемно-предавателни протоколи, както и констатации за фактическата власт на дружеството върху машините, извеждане на аргументи в обратната посока е неразбираемо. Излага, че са налице всички изисквания на ЗДДС за възникване на правото на данъчен кредит по процесите фактури. Дружеството притежава данъчни документи, съставени в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в които данъкът е посочен на отделен ред; доказано е прехвърляне право на собственост, съответно - настъпване на данъчно събитие, т.е. фактурите са издадени на валидно правно основание; фактурите са издадени от доставчик, регистрирано по ЗДДС лице; изпълнени изискванията на чл. 55, ал. 6 от ЗДДС (отм.) от доставчиците. Счита, че РА в частта за периодите м.04, м.06, м.07, м.08 и м.11.2005 г. следва за бъде отменен поради изтекла давност. Сочи, че при издаването на РА са допуснати процесуални нарушения. При извършване на насрещната проверка на [фирма] на декларирания адрес за кореспонденция не са спазени сроковете, посочени в чл. 32, ал.1 ДОПК (второто посещение е извършено на седмия ден). В РА е налице явно несъответствие между мотиви и диспозитив. Установените размери на ДДС за довясяне и лихви в РА за част от данъчните периоди в мотивите се различават от тези установени в диспозитива. Във връзка с извършените насрещни проверки и на основание на изводите за липса на доставка органите по приходите неоснователно са увеличили финансовия резултат на дружеството за 2005 г., 2006 г. и 2007 г. с начислените амортизации за закупените дълготрайни материални активи (Д.). По изложените съображения, както и по съображения подробно изложени в представена по делото писмена защита моли съда да отмени обжалвания ревизионен акт, както и да му присъди направените по делото разноски.

Ответникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, променено наименование съгласно чл. 152, ал. 2 от ДОПК в хода на процеса, чрез процесуалния си представител, счита възражението за изтекла погасителна давност за неоснователно. Не е изразил становище по основателността на жалбата. В последното проведено по делото съдебно заседание не изпраща процесуален представител и не изразява становище.

Административен съд София-град, I-во отделение, 42-ри състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 804468 от 19.08.2008 г. издадена на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, е възложено извършването на ревизия на [фирма] представлявано от А. В., за задължения на дружеството по корпоративен данък за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2007 г. и за задължения по данък върху добавената стойност за периода за периода 01.01.2005 г. – 31.05.2008 г. Извършването на ревизията е възложено на К. Ц. Х. на длъжност старши инспектор по приходите, В. П. Г. на длъжност старши инспектор по приходите и Ц. П. Ц. (чиято длъжност не е посочена в ЗВР). В ЗВР е определен срок за извършване на ревизията до три месеца считано от датата на връчване на заповедта за възлагане. ЗВР е надлежно връчена на представляващ дружеството на 25.08.2008 г. Заповедта е изменена със ЗВР № 806810 от 19.11.2008 г., като срокът на ревизията е удължен до 25.12.2008 г. Заповедта е връчена на представляващ дружеството на 01.12.2008 г. Със заповед № 80385 от 18.12.2008 г. ревизионното производство е спряно във връзка с образувано досъдебно производство, считано от 18.12.2008 г. Възобновено е със заповед № 1101522-В от 07.02.2011 г. В хода на ревизията е направено искане за продължаване на срока за извършване на ревизията от директора на ТД на НАП - С. изх. № 20-00-825 от 09.02.2011 г. Издадена е заповед № ЦУ-53 от 11.02.2011 г. от изпълнителния директор на НАП, с която на основание чл. 114, ал. 4 от ДОПК срокът за извършване на ревизията е удължен до 07.09.2011 г. Със ЗВР № 1101865 от 14.02.2011 г., връчена на пълномощник на дружеството, е определен срок за приключване на ревизията до 07.09.2011 г. Въз основа на ново искане за продължаване на срока на ревизията от директора на ТД на НАП – С. изх. № 20-00-5340 от 29.08.2011 г. е издадена заповед № ЦУ-366 от 31.08.2011 г. от изпълнителния директор на НАП, с която на основание чл. 114, ал. 4 от ДОПК срокът за извършване на ревизията е удължен до 07.11.2011 г. Издадена е ЗВР № 1110381 от 07.09.2011 г., връчена на представител на дружеството, с която е определен срок за приключване на ревизията до 07.11.2011 г. Заповедите (с изключение на заповеди № ЦУ-53 от 11.02.2011 г. и № ЦУ-366 от 31.08.2011 г.) са издадени от компетентен орган по приходите В. С. М. – началник сектор “Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., упълномощена по силата на заповед № РД-01-131 от 22.03.2007 г. и заповед № РД-01-6 от 04.01.2010 г. издадени от директора на ТД на НАП – С..

В хода на ревизионното производство са извършени поредица от процесуални действия с цел на установяване на относимите факти и обстоятелства. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искане за представяне на доказателства и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) изх. № 53-04-613/25.08.2008 г., изх. № 53-04-649/17.09.2008 г., изх. № 53-04-398/14.07.2011 г. и изх. № 53-06-1538/23.10.2011 г. От страна на задълженото лице в хода на ревизионното производство са представени редица документи касаещи процесните доставки. Представени са и амортизационен план за 2005 г., 2006 г., 2007 г., оборотни ведомости и главни книги за 2005 г., 2006 г. и 2007 г. Представени са спорните фактури; справка за закупените Д. по тях, съдържаща доставчика по конкретната фактура, инвентарния номер на съответния Д., неговото наименование и местонахождение; складови разписки.

На основание чл. 45, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на преките доставчици на жалбоподателя – „И. Маркетинг Експорт Импорт“ Е., [фирма], [фирма], и [фирма]. На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК до горепосочените дружества са изготвени ИПДПОЗЛ изх. № 10-73-03-84/21.07.2011 г.,

№ 98-00-3220/20.07.2011 г., № 17-73-03-19/19.07.2011 г. и № 19-53-02-2012/15.07.2011 г. За връчването на исканията е приложен редът по чл. 32 ДОПК. В дадения срок от страна на дружествата не са представени изисканите документи. Извършените от административния орган процесуални действия и събраните в хода на производството доказателства са подробно описани в ревизионния доклад (РД) и РА.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК от ревизиращите органи е издаден РД № 1110381 от 21.11.2011 г. на [фирма] с предвиденото в чл. 117, ал. 2 от ДОПК съдържание. Р. доклад е връчен на представляващ ревизираното лице на 23.11.2011 г. – в срока по чл. 117, ал. 4 от ДОПК. С молба изх. № 1688 от 05.12.2011 г. и вх. № 53-04-708 от 15.12.2011 г. по регистъра на ТД на НАП - С. от жалбоподателя е направено искане за продължаване на срока за подаване на възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК. С решение № 1102115 от 09.12.2011 г. на органа по приходите срокът е продължен до 09.01.2012 г. Срещу РД от дружеството е депозирано възражение вх. № 53-04-7 от 10.01.2012 г., към което са приложени фактурите издадени от процесните доставчици, товарителници и пътни листа, а по отношение на доставчика [фирма] и договор от 10.01.2008 г. и приемо-предавателен протокол.

На основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК (в релевантната редакция) В. С. М. – началник сектор “Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С. е издала заповед за определяне на компетентен орган (З.) № К 1110381 от 23.11.2011 г., с която е определила компетентният да издаде РА орган по приходите – Х. Ц. Х. на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С..

В срока по чл. 119, ал. 3 от ДОПК (в релевантната редакция), определеният със З. компетентен орган е издал РА № [ЕГН] от 23.01.2012 г. Последният е връчен на 26.01.2012 г. РА съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. С него са определени задължения на [фирма] общо в размер на 5 285 118, 07 лв., в това число главница в размер на 3 273 452, 42 лв. и лихви в общ размер на 2 011 665, 65 лв. В резултат на непризнато право на дружеството на приспадане на данъчен кредит са определени задължения за данък върху добавената стойност в размер на 2 647 030, 00 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 1 660 542, 55 лв. Установени са задължения за корпоративен данък в размер на 626 422, 42 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 351 123, 10 лв.

Установените задължения по ЗДДС са в резултат извършена корекция на данъчната основа на получените доставки и на данъчния кредит в резултат на непризнато на дружеството право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], както следва:

- 1 894 930, 00 лв. за данъчни периоди м.07.2005 г., м. 08.2005 г., м.04.2006 г., м.05.2006 г., м.01.2007 г., м.02.2007 г., м.03.2007 г., м.04.2007 г., м.05.2007 г., м.06.2007 г., м.08.2007 г., м.09.2007 г., м.08.2007 г., м.09.2007 г., м.10.2007 г., м.11.2007 г., м.12.2007 г., м.02.2008 г. и м.04.2008 г., по 29 броя фактури издадени от [фирма], а именно: № 230 от 20.07.2005 г. с предмет „шлайф полир машина 1“; № 237 от 28.07.2005 г. с предмет „виброизмервател“; № 273 от 26.08.2005 г. с предмет „генератор 43424“; № 251 от 31.08.2005 г. с предмет „блок“; № 385 от 21.04.2006 г. с предмет „машина за шлайфане“; № 391 от 18.05.2006 г. с предмет „ексцентър преса“; № 19 от 26.01.2007 г. с предмет „струг универсален“; № 16 от 24.01.2007 г. с предмет „ъглошлайф“; № 39 от 22.02.2007 г. с предмет „генератор“; № 43 от 23.02.2007 г. с предмет „измерител на ср. мощност“; № 77 от 22.03.2007 г. с предмет „измерител на мощност“; № 88 от 28.03.2007 г. с предмет „генератор“; № 113 от 24.04.2007 г. с

предмет „стенд за изпитване на дюзи”; № 134 от 17.05.2007 г. с предмет „заточваща машина”; № 164 от 18.06.2007 г. с предмет „вибростенд”; № 165 от 18.06.2007 г. с предмет „струг”; № 230 от 31.07.2007 г. с предмет „ендошпинделов автомат”; № 203 от 20.07.2007 г. с предмет „установка”; № 273 от 28.08.2007 г. с предмет „лепинг машина”; № 280 от 31.08.2007 г. с предмет „хидравлична ножовка”; № 313 от 21.09.2007 г. с предмет „вибростенд”; № 322 от 26.09.2007 г. с предмет „термокамера”; № 350 от 22.10.2007 г. с предмет „ендошпинделов автомат”; № 379 от 31.10.2007 г. с предмет „бобинажна машина”; № 432 от 22.11.2007 г. с предмет „универсален струг”; № 424 от 20.11.2007 г. с предмет „заточваща машина”; № 477 от 19.12.2007 г. с предмет „барабан мелница”; № 586 от 16.04.2008 г. с предмет „настолна бормашина”; № 509 от 14.02.2008 г. с предмет „фреза”.

- 621 590, 00 лв. за данъчни периоди м.06.2005 г., м.11.2005 г. и м.12.2005 г., м.01.2006 г., м.02.2006 г., м.03.2006 г., м.08.2006 г. и м.09.2006 г. по 9 броя фактури, издадени от [фирма], а именно: № 169 от 16.06.2005 г. с предмет „шлайф полир машина”; № 170 от 17.06.2005 г. с предмет „шлайф машина”; № 342 от 17.11.2005 г. с предмет „струг СУ-203”; № 367 от 16.12.2005 г. с предмет „А. с манипулатор”; № 379 от 18.01.2006 г. с предмет „ъглошлайф WSBZ 2300”; № 395 от 28.02.2006 г. с предмет „помпен стенд”; № 438 от 24.03.2006 г. с предмет „струг”; № 488 от 24.08.2006 г. с предмет „абразивно отрезна ножовка”; № 498 от 18.09.2006 г. с предмет „бормашина”.
- 49 300, 00 лв., за данъчен период м.04.2005 г., по фактура издадена [фирма] № 232 от 12.04.2005 г. с предмет „шлайф машина”

- 81 210, 00 лв., за данъчен период м.01.2008 г., по фактура издадена от [фирма] № 142 от 17.01.2008 г., с предмет „фреза универсална”

След извършен преглед и анализ на представените в хода на ревизионното производство документи и извършените проверки в регистъра на НАП, компетентният орган по приходите е направил извод, че от страна на жалбоподателя не е доказано по безспорен начин наличие на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, съответно за възникване на право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури. Правното основание на така постановения отказ за периодите от 01.01.2005 г. до 31.12.2006 г. е чл. 63 и чл. 64, ал. 1, т. 1 и т. 2, т. 3 и чл. 65, ал. 4, т. 4 от ЗДДС (отм.) във връзка с чл. 24 и чл. 6, ал. 1 от ЗДДС (отм.), а за периодите от 01.01.2007 г. до 31.05.2008 г. правото на приспадане на данъчен кредит е отказано на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 25, ал. 2 от ЗДДС. За да достигне до този извод компетентният орган по приходите е изложил, че не са представени документи, с които да се удостовери, че реално са получени стоки (Д.) по фактурираните доставки; не са предоставени документи от който да е видно основанието за издаване на фактурите, липсват съпътстващи документи. Представените документи от дружеството - жалбоподател не доказват произхода на фактурираните Д.. Не е представена техническа документация, както и информация и доказателства за лицата, извършили товаро-разтоварните дейности и лицата въвели в действие процесните активи.

С РА е установено, че процесните Д., закупени от изброените по-горе доставчици, са заведени в счетоводството на [фирма] и през ревизираните периоди от 01.01.2005 г. до 31.12.2007 г. дружеството е отчитало амортизации за тези активи. Въз основа извода, че няма реално осъществени доставки на описаните по-горе активи органът по приходите е преобразувал финансовия резултат по години с отчетените амортизации за активите. За финансовите

2005 г. и 2006 г., на основание чл. 23, ал. 2, т. 11 от Закона за корпоративното подоходно облагане (отм.) е извършено увеличение на финансовия резултат съответно със сумите от 589 629, 78 лв. и 1 815 348, 50 лв. За 2007 г. увеличението на финансовия резултат е извършено на основание чл. 16 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), със сумата от 2 656 758, 88 лв. В резултат на така извършеното увеличение за 2005 г. е установен дължим корпоративен данък в размер на 141 866, 89 лв., при начислен и внесен от ревизираното лице в размер на 53 422, 43 лв. Установена е разлика за довносяне в размер на 88 444, 46 лв. и дължима върху нея лихва в размер на 64 284, 12 лв. За 2006 г. е установен дължим корпоративен данък в размер на 387 205, 72 лв., при начислен и внесен от ревизираното лице в размер на 114 903, 45 лв. Установена е разлика за довносяне в размер на 272 302, 27 лв. и дължима върху нея лихва в размер на 163 633, 31 лв. За 2007 г. е установен дължим корпоративен данък в размер на 400 000, 93 лв., при начислен и внесен от ревизираното лице в размер на 134 325, 24 лв. Установена е разлика за довносяне в размер на 265 675, 69 лв. и дължима върху нея лихва в размер на 123 205, 68 лв.

Р. акт е връчен на пълномощник на дружеството на 26.01.2012 г. Обжалван е от [фирма] по административен ред в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК. Жалбата на дружеството е регистрирана вх. № 53-04-59 от 09.02.2012 г. по регистъра на ТД на НАП - С. и с вх. № 23-22-570 от 22.02.2012 г. по регистъра на дирекция „О.“ - С.. Съгласно чл. 155, ал. 1 от ДОПК решаващият орган – директорът на дирекция „О.“ разглежда жалбата по същество и се произнася с мотивирано решение в 60-дневен срок от изтичане на срока по чл. 146 от ДОПК, съответно от отстраняване на нередовностите по чл. 145 от ДОПК или от одобряване на споразумението по чл. 154 от ДОПК. В случая 60-дневният срок за произнасяне на решаващия орган е започнал да тече на 17.02.2012 г. и е изтекъл на 17.04.2012 г. Преди изтичането му, със споразумение по чл. 156, ал. 7 от ДОПК срока за произнасяне на решаващия орган е удължен до 3 месеца считано от изтичане на законоустановения срок по чл. 155, ал. 1 от ДОПК. В рамките на този срок е издадено решение № 1684 от 13.07.2012 г., с което РА е потвърден. Решението е връчено на дружеството на 18.07.2012 г. Жалбата на [фирма], въз основа на която е образувано настоящето производство е депозирана в дирекция „О.“ – С. с вх. № 53-02-447 от 01.08.2012 г.

В хода на административното и на съдебното производство, по отношение доставките извършени от [фирма] са представени: договори за покупко-продажба от 15.07.2005 г., 23.08.2005 г., 17.04.2006 г., 15.05.2006 г., 17.01.2007 г., 16.02.2007 г., 14.03.2007 г., 17.04.2007 г., 15.05.2007 г., 13.06.2007 г., 13.07.2007 г., 22.08.2007 г., 13.09.2007 г., 15.10.2007 г., 12.11.2007 г., 14.12.2007 г., 05.02.2008 г. и 10.04.2008 г., сключени между [фирма] – продавач и [фирма]. Представени са фактури с издател [фирма] и получател [фирма], както следва:

- № 230 от 20.07.2005 г. с предмет „шлайф полир машина 1” и № 237 от 28.07.2005 г. с предмет „виброизмервател”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 28.07.2005 - за предаване на активите;
- № 273 от 26.08.2005 г. с предмет „генератор 43424” и № 251 от 31.08.2005 г.

с предмет „блок”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 31.08.2005 - за предаване на активите;

- № 385 от 21.04.2006 г. с предмет „машина за шлайфане”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 21.04.2006 - за предаване на актива;

- № 391 от 18.05.2006 г. с предмет „ексцентър преса”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 18.05.2006 - за предаване на актива;

- № 19 от 26.01.2007 г. с предмет „струг универсален” и № 16 от 24.01.2007 г. с предмет „ъглошлайф”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 26.01.2007 г. - за предаване на активите;

- № 39 от 22.02.2007 г. с предмет „генератор” и № 43 от 23.02.2007 г. с предмет „измерител на ср. мощност”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 23.02.2007 г. - за предаване на активите;

- № 77 от 22.03.2007 г. с предмет „измерител на мощност” и № 88 от 28.03.2007 г. с предмет „генератор”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 28.03.2007 г. - за предаване на активите;

- № 113 от 24.04.2007 г. с предмет „стенд за изпитване на дюзи”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 24.04.2007 г. - за предаване на актива;

- № 134 от 17.05.2007 г. с предмет „заточваща машина”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 17.05.2007 г. - за предаване на актива;

- № 164 от 18.06.2007 г. с предмет „вибростенд” и № 165 от 18.06.2007 г. с предмет „струг”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 18.06.2007 г. - за предаване на активите;

- № 230 от 31.07.2007 г. с предмет „ендошпинделов автомат” и № 203 от 20.07.2007 г. с предмет „установка”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 31.07.2007 г. - за предаване на активите;

- № 273 от 28.08.2007 г. с предмет „лепинг машина” и № 280 от 31.08.2007 г. с предмет „хидравлична ножовка”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 31.08.2007 г. - за предаване на активите;

- № 313 от 21.09.2007 г. с предмет „вибростенд” и № 322 от 26.09.2007 г. с предмет „термокамера”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 26.09.2007 г. - за предаване на активите;

- № 350 от 22.10.2007 г. с предмет „ендошпинделов автомат” и № 379 от 31.10.2007 г. с предмет „бобинажна машина”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 31.10.2007 г. - за предаване на активите;

- № 432 от 22.11.2007 г. с предмет „универсален струг” и № 424 от 20.11.2007 г. с предмет „заточваща машина”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 22.11.2007 г. - за предаване на активите;

- № 477 от 19.12.2007 г. с предмет „барабан мелница”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 19.12.2007 г. - за предаване на актива;

- № 509 от 14.02.2008 г. с предмет „фреза”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 14.02.2008 г. - за предаване на актива;

- № 586 от 16.04.2008 г. с предмет „настолна бормашина”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 16.04.2008 г. - за предаване на актива.

Представени са също складови разписки, както и пътни листа и товарителници за фактурите - с цел установяване на извършения превоз на машините. При проверка в счетоводството на [фирма] в хода на ревизията е установено, че активите са заведени под съответните инвентарни номера в Д.

на дружеството.

По отношение на доставките извършени от **[фирма]** са представени: договори за покупко-продажба от 13.06.2005 г., 11.11.2005 г., 13.12.2005 г., 12.01.2006 г., 22.02.2006 г., 21.03.2006 г., 17.08.2006 г. и 13.09.2006 г., сключени между **[фирма]** – продавач и **[фирма]**. Представени са фактури с издател **[фирма]** и получател **[фирма]**, както следва:

- № 169 от 16.06.2005 г. с предмет „шлайф полир машина” и № 170 от 17.06.2005 г. с предмет „шлайф машина”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 17.06.2005 г. - за предаване на активите;
- № 342 от 17.11.2005 г. с предмет „струг СУ-203”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 17.11.2005 г. - за предаване на актива;
- № 367 от 16.12.2005 г. с предмет „А. с манипулатор”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 16.12.2005 г. - за предаване на актива;
- № 379 от 18.01.2006 г. с предмет „ъглошлайф WSBZ 2300”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 18.01.2006 г. - за предаване на актива;
- № 395 от 28.02.2006 г. с предмет „помпен стенд”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 28.02.2006 г. - за предаване на актива;
- № 438 от 24.03.2006 г. с предмет „струг”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 24.03.2006 г. - за предаване на актива;
- № 488 от 24.08.2006 г. с предмет „абразивно отрезна ножовка”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 24.08.2006 г. - за предаване на актива;
- № 498 от 18.09.2006 г. с предмет „бормашина”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 18.09.2006 г. - за предаване на актива.

Представени са също складови разписки, както и пътни листа и товарителници за фактурите - с цел установяване на извършения превоз на машините. При проверка в счетоводството на **[фирма]** в хода на ревизията е установено, че активите са заведени под съответните инвентарни номера в Д. на дружеството.

По отношение на доставките извършени от **[фирма]** са представени: договор за покупко-продажба от 08.04.2005 г., сключени между **[фирма]** – продавач и **[фирма]**. Представена е фактура № 232 от 12.04.2005 г. с издател **[фирма]** и получател **[фирма]** с данъчна основа 246 500, 00 лв. и ДДС 49 300, 00 лв., за доставка на „шлайв машина”, ведно с опис и приемо-предавателен протокол от 12.04.2005 г. - за предаване на актива, складова разписка. За доказване превоза на машината са представени товарителница и пътен лист. При проверка в счетоводството на **[фирма]** в хода на ревизията е установено, че актива е заведен под инвентарен номер 44959 в Д. на дружеството. При извършената проверка в информационните масиви на НАП е установено, че **[фирма]** е включило фактурата в дневника за продажби и СД за съответния данъчен период.

По отношение на доставките извършени от **[фирма]** е представен договор от 10.01.2008 г. между **[фирма]** (продавач) и **[фирма]** (купувач) за продажба на 1 бр. „фреза универсална” на стойност 406 050, 00 лв. Във връзка с доставката на посочената в договора машина е представена фактура № 142 от 17.01.2008 г. с издател **[фирма]** и получател **[фирма]** с данъчна основа 406 050, 00 лв. и ДДС 81 210, 00 лв., за доставка на „фреза универсална”, както и приемо-предавателен протокол от 17.01.2008 г. – за предаване на

актива. С цел доказване превоза на машината са представени товарителница и пътен лист. При извършената проверка в информационните масиви на НАП е установено, че [фирма] е включило фактурата в дневника за продажби за съответния данъчен период.

В хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя и представители на доставчиците му са представени хронологични описи за извършените стопански операции във връзка с покупката и завеждането по сметка 204 на процесните Д., амортизационни планове, банкови извлечения, разходни касови ордери, сметка 401 „доставчици“, аналитично за [фирма], [фирма], [фирма], извлечения от счетоводни документи на дружеството и на доставчиците му. Представени са и 40 броя актове за въвеждане в експлоатация на процесните активи.

По делото е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ), изготвена от вещото лице Й. В. Н.. В заключението си вещото лице е посочило, че при извършеното от него посещение в [фирма] на 15.02.2013 г. е извършило оглед на процесните машини на площадката на която се намира [фирма], заедно с представител на ищеца по делото. Установило е, че всички процесни активи по фактурите са налични при жалбоподателя на територията на [фирма], в по-голямата си част са в ежедневна експлоатация, някои от тях са включени в самия производствен процес или с намират в производствени халета, ремонтни работилници, лаборатории и складови помещения, подробно описани в представена в заключението таблична форма. В нея вещото лице е описало подробно доставчика по всяка една от фактурите, наименованието на доставения актив, неговия инвентарен номер и местонахождението му. Вещото лице е посочило, че отделните възли, машини и съоръжения са окомплектовани и в цялост. Процесните дълготрайни материални активи имат индивидуален инвентарен номер който е трайно нанесен с индивидуални метални табелки и/или трайно изписан на самия Д.. Фабричен номер и табелки с фабрични данни не са налични.

В хода на проведеното съдебно производство по реда на чл. 192, ал. 1 от ГПК от ТД на НАП – С. и ТД на НАП – Велико Т. са изискани и представени документи касаещи [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] – издадени по отношение на дружествата РД и РА, справки декларации и дневници за продажби за процесните периоди.

По делото са изслушани и приети две основни и една допълнителна съдебно-счетоводни експертизи (ССЕ). От заключението по първата ССЕ, изготвено от вещото лице С. С. Н. на база приложените към делото документи и извършена проверка на място в счетоводството на жалбоподателя и неоспорено от страните, се установява, че разходите по процесните фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], са осчетоводени от жалбоподателя в сметка 204 "машини, съоръжения и оборудване" с данъчната основа и сметка 4531 "начислен ДДС от покупки" срещу сметка 401 "доставчици". На експертизата не са представени данни за получени приходи от използването на придобитите по процесните фактури Д.. Същите са заприходени в дружеството по надлежния ред и се използват по предназначението им при осъществяването на поддръжката за експлоатационна готовност на останалите машини, съоръжения и

оборудвания и автопарка на мината. От извършения анализ на предоставените счетоводни документи и регистри вещото лице е установило, че всички счетоводни операции за осчетоводяването на процесните фактури, са съобразени с изискванията на Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти.

Заклучението по втората допусната ССЕ е изготвено от вещото лице Д. Д. П., въз основа на приложени по делото документи и такива предоставени от представители на [фирма], [фирма], [фирма]. В заключението си вещото лице е констатирало, че фактурите са отразени при доставчиците в дневниците за продажби и справки-декларациите по ЗДДС в съответните данъчни периоди, с изключение на фактури, издадени от [фирма], за следните периоди: м.02.2007 г., м.03.2007 г., м.04.2008 г. (за които няма предоставени отчетни регистри по ЗДДС) и м.06.2007 г. (за който има предоставени от ТД на НАП само справка-декларация и протокол за приемане на декларации и дневници по ЗДДС, но няма дневник за продажбите). Начисления ДДС по процесните фактури, с изключение на тези от посочените по-горе данъчни периоди, издадени от [фирма], е включен при определяне на резултата за съответния данъчен период в справката-декларация по ЗДДС. За „И. маркетинг експорт импорт“ част от ДДС е платен от [фирма] чрез ДДС сметка в размер на 26 300, 00 лв. Другата част на ДДС, начислен по процесните фактури в размер на 1 868 630, 00 лв. не е платен. За [фирма] 133 926, 00 лв. от начисления ДДС по процесните фактури е платен от [фирма] чрез ДДС сметката. Остатъка от начисления ДДС в размер на 487 664, 00 лв. не е платен. За [фирма] ДДС е платен частично в размер на 18 350, 00 лв. от жалбоподателя чрез ДДС сметка. Остатъка в размер на 30 950, 00 лв. не е платен. За [фирма] на вещото лице не са предоставени данни относно плащането на ДДС. При [фирма] са осчетоводени приходи по посочените фактури, като е дебитирана сметка 4111 и са кредитирани сметки 706 и 4532. За фактура 313/21.09.2007 г. няма предоставена информация как е осчетоводена. Счетоводните записвания отразяват вярно стопанските операции. Задължението на [фирма] към [фирма] е закрито с Договор от 05.08.2008 г. за прехвърляне на вземане между [фирма] в качеството му на цедент и [фирма] в качеството му на цесионер. Вземането, предмет на договора, на [фирма] от [фирма] е в размер на 9 694 620, 00 лв. Експертизата констатира, че размерът на прехвърленото вземане по договор при [фирма] се различава от прехвърленото вземане по счетоводни данни, което е в размер на 10 837 280.00 лв. Разликата в размер на 1 142 660.00 лв. също е осчетоводена като прехвърляне на вземане - по дебита на сметка 498 и по кредита на сметка 4111. При [фирма] е закрито вземането от [фирма]. При [фирма] са осчетоводени приходи по фактурите, като е дебитирана сметка 4111 с аналитично ниво 24 и са кредитирани сметки 705 и 4532. Счетоводните записвания отразяват вярно стопанските операции. На 06.04.2007 г. е подписан Договор за прехвърляне на вземане между [фирма] в качеството му на цедент и [фирма] в качеството му на цесионер. Общият размер на вземането по договора е 487 664, 00 лв. В счетоводството на [фирма] вземането от [фирма] в размер на 487 664, 00 лв. е закрито с операциите:

дебит сметка 4981 на кредит сметка 4111. Остатъка на вземането на [фирма] от [фирма] в размер на 2 988 750, 00 лв. е разпределено, както следва: 2985 550, 00 лв. са прехвърлени по дебита на сметка 4111 с аналитично ниво 31 и по кредита на сметка 4111 с аналитично ниво 24 с основание „дог. от 03.10.06 г.“ На експертизата не е предоставен договор от 03.10.2006 г. и не става ясно вземането по процесиите фактури с какви други вземания е закрито. Останалите 3 200, 00 лв. остават като вземане от [фирма]. При [фирма] е осчетоводен приход по фактурата, като е дебитирана сметка 411 и са кредитирани сметки 709 и 4532. Счетоводното записване отразява вярно стопанската операция. На 14.08.2008 г. е подписан договор за прехвърляне на вземане между [фирма] - цедент и [фирма] - цесионер. С договора цедентът прехвърля на цесионера всички свои права, привилегии и вземания към [фирма], общо в размер на 43800, 00 лв., в т.ч. вземане по фактура 232/12.04.2005 г. с остатъчна стойност 25 950, 00 лв. Вземането в размер на 25 950, 00 лв. е закрито при [фирма], като е дебитирана сметка 498 и е кредитирана сметка 411. Експертизата е констатирила, че вземането на [фирма] от [фирма] към датата на подписване на договора за цесия е в размер на 277 450, 00 лв. След прихващане на вземането съгласно договор остава сума в размер на 251 500, 00 лв. (277 450, 00 лв. - 25 950, 00 лв.), които са дължими от [фирма]. За [фирма] на вещото лице не са предоставени данни за осчетоводени приходи и за закриване на вземането от [фирма]. В съдебно заседание вещото лице е пояснило, че по отношение на отговора касаещ плащането на начислената данъчна основа и ДДС, е посочило само реалните парични потоци – плащания по банков път, не с прехвърляне и с прихващане.

След приемане на заключението по реда на чл. 192, ал. 1 от ГПК от ТД на НАП – С. повторно са изискани и представени документи касаещи [фирма] - справки декларации и дневници за продажби за данъчни периоди м.02.2007 г., м.03.2007 г., м.06.2007 г. и м.04.2008 г.

От заключението по приетата допълнителна ССЕ, изготвено от вещото лице В. С. Г., се установява, че [фирма] няма задължения към доставчиците [фирма], [фирма] и [фирма] по издадените му от тях данъчни фактури през процесния период. Същите са погасени чрез прехвърляне на задълженията на [фирма] към новите кредитори - [фирма], [фирма] и [фирма] срещу вземания на [фирма] от тях, на основание споразумения за прихващане, споразумителни протоколи и договори за прихващане. Относно [фирма] - за задължението от 9 694 620, 00 лв., жалбоподателят е направил счетоводно записване през 2008 г. дебит с/ка 401 „Доставчици“, аналитично [фирма] срещу кредит сметка 499 „Други кредитори“ със сумата 9 694 620, 00 лв., на основание на Договор за цесия от 05.08.2008 г. между [фирма] и [фирма] за прехвърляне на вземането. Относно [фирма] - за задължението от 487 664, 00 лв., жалбоподателят е направил счетоводно записване през 2007 г. дебит с/ка 401 „Доставчици“, аналитично [фирма] срещу кредит сметка 499 „Други кредитори“ със сумата 487 664, 00 лв. на основание на Уведомление от 06.04.2007 г. на [фирма] за новия кредитор на жалбоподателя - [фирма]. Относно [фирма] - за задължението от 43 800, 00 лв., жалбоподателят е направил счетоводно записване през 2008 г. дебит с/ка 401 „Доставчици“,

аналитично [фирма] срещу кредит сметка 499 „Други кредитори“ със сумата 43 800, 00 лв. на основание на Уведомление от 10.01.2006 г. на [фирма] за новия кредитор на жалбоподателя - [фирма]. Мина С." АД е разчела задълженията си към кредиторите срещу вземания от тях. От доставчика [фирма] - кредиторите му: [фирма] със сумата 1 142 660, 00 лв. и [фирма] със сумата 9 694 620, 00 лв. От доставчика [фирма] - кредиторите му: [фирма] със сумата 2 998 500, 00 лв. и [фирма] със сумата 421 604, 00 лв. От доставчика [фирма] - кредиторите му: [фирма] със сумата 246 500, 00 лв. и [фирма] със сумата 25 950, 00 лв. С извършеното счетоводно прихващане на задълженията към трите доставчика [фирма], [фирма] и [фирма] сметка 401 „Доставчици“ е с нулево салдо, аналитично с тези контрагенти. Това означава, че жалбоподателят няма задължения към цитираните три доставчика. Разчитането на жалбоподателя с трите доставчика по описания начин е на база обща стойност по издадените му ДФ, което включва: данъчна основа и ДДС. Задълженията към доставчика [фирма] в размер на 487 260, 00 лв. не са изплатени. С извършеното счетоводно записване на прихващането на задълженията на - жалбоподателя към трите доставчика [фирма], [фирма] и [фирма], [фирма] няма задължение към тях по издадените данъчни фактури (данъчна основа и ДДС). Доставчикът [фирма] е включил в отчетните се регистри по ЗДДС (дневници за продажбите и справки-декларации по ЗДДС) за съответните данъчни периоди издадените от него данъчни фактури на жалбоподателя, както следва: - за данъчен период м. 02.2007 г. - ДФ № 39/22.02.2007 г. с данъчна основа 299 200, 00 лв. и ДДС 59 840, 00 лв., ДФ № 43/23.02.2007 г. с данъчна основа 217 850, лв. и ДДС 43 570, лв.; за данъчен период м. 03.2007 г. ДФ № 77/22.03.2007 г. с данъчна основа 230 600, 00 лв. и ДДС 46 120, 00 лв., ДФ № 88/28.03.2007 г. с данъчна основа 319 600, 00 лв. и ДДС 63 920, 00 лв.; - за данъчен период м. 04.2008 г. - ДФ № 586/16.04.2008 г. с данъчна основа 200 850, 00 лв. и ДДС 40 170, 00 лв. За данъчен период м.06.2007 г. е приложена е само СД с вх. № 9448/16.07.2007 г. В Протокола за приемане на СД и Дневници по ЗДДС е отбелязано, че Дружеството е предоставило на магнитен носител Дневник за продажбите за данъчен период м. 06.2007 г., но не е предоставен в приложената документация от НАП до АССГ.

След приемане на ССЕ от страна на жалбоподателя са представени извлечения от счетоводството на [фирма], а именно хронологичен опис, разпечатка на синтетичен сметкоплан и обороти по кореспондиращи сметки за синтетична сметка 702 за м.01.2008 г. От тях се установява, че доставчика е осчетоводил прихода по процесната фактура в счетоводството си, като е дебитирана сметка 411 и са кредитирани сметки 702 и 4532.

С цел доказване погасяване на задълженията на [фирма] към доставчиците му по делото са представени: - Уведомление от [фирма] до [фирма] за прехвърляне на вземания по Договор за цесия от 14.08.2008 г. към [фирма]; - Споразумение от 11.12.2008 г. между [фирма] и [фирма] за погасяване на вземания в размер на 43 800, 00 лв.; - Уведомление от [фирма] до [фирма] за прехвърляне на вземания по Договор за цесия от 05.08.2008 г. към [фирма]; - Споразумение от 11.12.2008 г. между [фирма] и [фирма] за погасяване на вземания в размер на 9 694 620, 00 лв.; - Уведомление от

[фирма] до [фирма] за прехвърляне на вземания по Договор за цесия от 06.04.2007 г. към [фирма]; - Споразумение от 18.12.2008 г. между [фирма] и [фирма] за погасяване на вземания в размер на 10 182 284, 00 лв.; - Уведомление от [фирма] до [фирма] за Договор за продажба на вземане от 22.08.2007 г. за прехвърляне на [фирма] вземанията от [фирма]; - Споразумителен протокол от 10.09.2007 г. между [фирма] и [фирма] за размера на вземане - 1 142 660 лв. от [фирма]. и вземане на [фирма] от [фирма] в същия размер; - Уведомление от [фирма] до [фирма] за прехвърляне на вземания на [фирма] към [фирма] по Договор за продажба на вземане от 03.10.2006 г. в размер на 2 998 500, 00 лв.; - Уведомление от [фирма] до [фирма] за прехвърляне на вземания на [фирма] към [фирма] по Договор за продажба на вземане от 10.01.2006 г. в размер на 530 125 лв.; - Споразумителен протокол от 28.12.2006 г. между [фирма] и [фирма] за размера на вземане - 7 749 815, 00 лв. от [фирма]. по Договор за оказване на временна финансова помощ от 27.10.2004 г. и задължение на [фирма] към [фирма] в размер на 5 042 230, 00 лв., с който страните се споразумяват да се прихванат взаимните насрещни задължения до размер на 5 042 230 лв.; - Договор от 12.04.2010 г. за прехвърляне на вземания между [фирма] - цедент и [фирма] - цесионер за възмездно прехвърляне на свои права и вземания към [фирма], произтичащи от Договор за оказване на временна финансова помощ от 27.10.2004 г. в размер 11 236 7160, 08 лв. до размера на вземанията.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град, I-во отделение, 42-ри състав, обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срок срещу РА, който е обжалван по административен ред, се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Атакуваният в настоящето производство ревизионен акт № [ЕГН] от 23.01.2012 г. е издаден от Х. Ц. Х. - старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С.. Лицето издало ревизионния акт е определено за компетентен орган по издаването му със заповед № 1110381 от 23.11.2011 г., издадена на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Предвид изложеното съдът намира, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК вр. с чл. 118, ал. 2 от ДОПК и с чл. 7, ал. 1 т. 4 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП) и в кръга на определените му в чл. 119, ал. 3 от ДОПК правомощия. РА е издаден в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1, т. 1 – т. 8 от ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

При издаването на РА не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да повлияят на неговата законосъобразност. При извършване на ревизията е спазен предвиденият в чл. 114, ал. 1 във вр. с ал. 2 и ал. 4 от ДОПК срок. Р. доклад е издаден на 21.11.2011 г. – т.е. в 14 дневния срок след изтичането на срока за извършване на ревизията предвиден в чл. 117, ал. 1 от ДОПК и е връчен в посочения в чл. 117, ал. 4 от ДОПК тридневен срок. РА е издаден в срока по чл. 119, ал. 3 от ДОПК и е връчен на ревизираното лице в 7-дневния срок по чл. 119, ал. 4 от ДОПК.

По приложението на ЗДДС:

Съдът намира, че на първо място следва да бъде разгледано направеното с хода на производството възражение от 13.12.2012 г. за погасяване по давност на задълженията за ДДС в частта за периодите м.04, м.06, м.07, м.08 и м.11.2005 г.

Давността е материалноправен институт и по така направеното възражение съдът е длъжен да се произнесе, като ако установи наличието на изтекъл 5 - годишен давностен срок по отношение на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди м.04, м.06, м.07, м.08 и м.11.2005 г., това е основание за отмяна на ревизионния акт в посочените му части. Съгласно чл. 140, ал. 1 от Данъчния процесуален кодекс (отм.), но действащ за посочените периоди - м.04, м.06, м.07, м.08 и м.11.2005 г., публичните задължения се погасяват с изтичането на 5 годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Задълженията за данъци са публични задължения (чл. 13, ал. 1, т. 2 от Д.), поради което и доколкото в ЗДДС (отм.) не е предвиден по-кратък от посочения в Д. срок, същите се погасяват по давност с изтичане на 5 години, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се платят. Съгласно чл. 74, ал. 1, предл. 1 във връзка с чл. 72, ал. 1 от ЗДДС (отм.) срокът за плащане на ДДС е нормативно определен - до 14 - то число на месеца, следващ месеца, за който се отнася данъка. Следователно, давността за задълженията за ДДС определени с РА № [ЕГН] от 23.01.2012 г. за посочените данъчни периоди, започва за тече, както следва: - считано от 01.01.2006 г. В чл. 141, ал. 1 от Д. са уредени изчерпателно обстоятелствата, спиращи или прекъсващи давността. Давността се прекъсва с влизането в сила на акта за установяване на публичното вземане, но в случая това обстоятелство се явява неприложимо. Давността спира: - когато е започнала данъчна ревизия - до завършването ѝ, но за не повече от една година; - когато изпълнението на данъчния акт бъде спряно - за срока на спирането; - когато е дадено разрешение за разсрочване или отсрочване на плащането - за срока на разсрочването или отсрочването; - когато длъжник - физическо лице, пребивава извън страната повече от три месеца без прекъсването - до датата на завръщането му; когато актът, с който е определено задължението, се обжалва; - с налагането на обезпечителни мерки; - с предприемането на действия по принудително събиране. Установеното в хода на ревизията, приложимо обстоятелство, което води до спиране на давността за публичните задължения установени с РА е започналата ревизия - чл. 141, ал. 1, т. 1 от Д.

(отм.). Съгласно цитираната норма при започнала ревизия давността спира, до завършване на ревизията, но за не повече от една година. В случая ревизията е започнала със № 804468 от 19.08.2008 г. и е приключила с РА № [ЕГН] издаден на 23.01.2012 г. Следователно, давността следва да се счита спряна за период от една година, считано от 19.08.2008 г. до 19.08.2009 г. Към датата на спиране на давността за данъчни периоди м.04, м.06, м.07, м.08 и м.11.2005 г., е изтекъл давностен срок от две години, 7 месеца и 19 дни. Спирането на срока на ревизионното производство за период повече от 1 година е без значение за максималния срок на спиране давността. Независимо от удължаването или спирането на производството давността се счита спряна за максимален срок от 1 година. Изтеклият срок до спирането запазва своето правно значение и след отпадане на основанието за спиране, за завършване на давността е необходимо до изтече период от време, който се равнява на разликата между целия срок на давността и изтеклото време до спирането. Следователно, в случая давностният срок за данъчните периоди м.04, м.06, м.07, м.08 и м.11.2005 г., е следвало да изтече на 01.01.2012 г. Видно обаче от представено по делото постановление изх. № 2769 от 16.12.2011 г. издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., по отношение на дружеството са наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Съгласно писмо от зам. директор на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. изх. № 078-6 от 30.12.2012 г., към посочената дата публичен изпълнител от дирекция „Събиране“ е вписал преписа от постановлението в ЦРОЗ и е връчил запорните съобщения в ТБ. Постановлението е издадено преди давностният срок за посочените периоди да е изтекъл, поради което и на основание чл. чл. 141, ал. 1, т. 6 от Д. (отм.) давностният срок е спрял да тече. Предвид изложеното следва да се приеме, че към датата на издаване на РА - 23.01.2012 г. петгодишният давностен срок не е изтекъл. При липсата на основание за прилагане на давността спрямо задълженията за ДДС за данъчни периоди м.04, м.06, м.07, м.08 и м.11.2005 г. следва да се обсъди въпроса относно прилагането на материалния закон при издаването на РА и в така посочените му части.

Спорът в разглеждания случай е за наличие или липса на реално извършени доставки по смисъла на ЗДДС, между [фирма], от една страна и доставчиците по процесните фактури: [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Видно от чл. 6, ал. 1 от ЗДДС (отм.) и чл. 6, ал. 1 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Стока, по смисъла чл. 7, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС (отм.) и чл. 5, ал. 1 от ЗДДС е всяка движима и недвижима вещ, включително електрическа енергия, газ, вода, топлинна или хладилна енергия и други подобни, както и стандартният софтуер. Посочените разпоредби изключват от понятието стока парите в обръщение и чуждестранната валута, използвани като платежно средство. Удостоверяването на доставката или нейното реално осъществяване, в случаите когато се касае за минал период спрямо този на проверката, следва да бъде установено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя. По-конкретно, когато се касае за доставка на стока следва да се установи дали получателят разполага със

същата или съответно доказателства за разпореждане със стоката или влагането ѝ в продукция.

Видно от решение на С. от 6 декември 2012 година по дело С-285/11, в т. 31 е посочено, че за да се установи, че на основание на процесните доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от получателя за извършването на облагаеми сделки. В т. 32 е записано, че: „запитващата юрисдикция е задължена, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото“; „Ако в резултат от тази преценка се установи, че разглежданите в главното производство доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани за целите на неговите облагаеми сделки, по принцип правото на приспадане не би могло да бъде отказано“ (т. 33 от решението). От изложеното следва, че за да се признае правото на приспадане на ДДС, е необходимо стоките или услугите да са реално получени и да са използвани за целите на облагаеми сделки. От друга страна, в т. 37 съдът допълва, че националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че се прави позоваване на това право с измамна цел или с цел злоупотреба. Това е така, когато въз основа на обективни данни се установи, че самото данъчнозадължено лице извършва данъчна измама (т. 38), а също и в случаите когато знае или е трябвало да знае, че с покупката си участва в сделка, част от измама с ДДС извършена от доставчика или друг стопански субект. Съгласно т. 43 от решението е посочено, че тъй като отказът да се признае право на приспадане, представлява изключение от основния принцип, какъвто се явява това право, компетентният орган по приходите трябва надлежно да установи обективните данни, въз основа на които може да се заключи, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре или надолу по веригата от доставки.

В случая, от съдържащите се по делото документи, съдът намира, че се доказва извършването на реални доставки от страна на доставчиците [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], като предпоставка за възникване правото на данъчен кредит на жалбоподателя

Налице е валидно правно основание за прехвърляне собствеността върху процесните активи и това се установява от сключените между жалбоподателя и доставчиците му договори за покупко-продажба от 15.07.2005 г., 23.08.2005 г., 17.04.2006 г., 15.05.2006 г., 17.01.2007 г., 16.02.2007 г., 14.03.2007 г., 17.04.2007 г., 15.05.2007 г., 13.06.2007 г., 13.07.2007 г., 22.08.2007 г., 13.09.2007 г., 15.10.2007 г., 12.11.2007 г., 14.12.2007 г., 05.02.2008 г. и 10.04.2008 г., 13.06.2005 г., 11.11.2005 г., 13.12.2005 г., 12.01.2006 г., 22.02.2006 г., 21.03.2006 г., 17.08.2006 г. и 13.09.2006 г., 08.04.2005 г. и 10.01.2008 г. От друга страна, фактическото предаване на закупените активи, респективно прехвърлянето на правото на собственост и възникването на данъчното събитие, се удостоверяват от представените фактури (с

необходимите и достатъчни по закон реквизити), придружени с приемо-предавателни протоколи. С оглед предмета на доставките - движими вещи, определени по своя род, правото на собственост върху тях е прехвърлено, съгласно правилото на чл. 24 ал. 2 от Закона за задълженията и договорите - с предаването им. Автентичността на положените в договорите, фактурите и приемо-предавателни протоколи тях подписи не е оспорена от ответника по реда на чл. 193 от ГПК. Не са налице данни да е обявена недействителността на сделките по предвидения от закона ред. Доколкото в случая са касае за прехвърляне на родово определени вещи, съставените между жалбоподателя и доставчиците му договори, фактури и приемо-предавателни протоколи са обичайните такива, които лицата съставят в търговската си дейност. Поради това същите следва да се ценят в съвкупност с останалите доказателства по делото.

От приетите по делото ССЕ и СТЕ се установява, че процесните активи доставени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са заприходени в счетоводството на жалбоподателя (осчетоводени са по дебита на сметка 204 – „Машини, съоръжения и оборудване“ и сметка 453/1 – „ДДС за покупки“ и кредита на сметка 401 „Доставчици“) и са заведени в инвентарната книга със съответните инвентарни номера. Установено е, че всички счетоводни операции за осчетоводяването на процесните фактури извършени от жалбоподателя са съобразени с изискванията на Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти. Датите на придобиването на машините (на приемо-предавателните протоколи) съвпадат с датите на завеждането им като Д. в счетоводството на жалбоподателя.

Наред с това от изслушаните ССЕ и СТЕ се установява, че активите са налични в дружеството и се използват по предназначението им при осъществяването на поддръжката за експлоатационна готовност на останалите машини, съоръжения и оборудвания и автопарка на дружеството. В приетата по делото СТЕ вещото лице, след извършен от него оглед, е установило наличието и точното местоположение на машините. Видно от заключението на СТЕ процесните активи налични при жалбоподателя на територията на [фирма], в по-голямата си част са в ежедневна експлоатация, някои от тях са включени в самия производствен процес или с намират в производствени халета, ремонтни работилници, лаборатории и складови помещения. Отделните възли, машини и съоръжения са окомплектовани и в цялост. Процесните дълготрайни материални активи са индивидуализирани в достатъчна степен - имат индивидуален инвентарен номер който е трайно нанесен с индивидуални метални табелки и/или трйно изписан на самия Д..

Превозът на процесните активи е извършен от [фирма], за което са представени документи удостоверяващи транспортирането на активите – товарителници и пътни листа към всяка една от фактурите. Те също не са оспорени от ответника по реда на чл. 193 от ГПК. Видно от тях транспортът на активите е извършен с транспортни средства на дружеството и по същество представлява превоз за собствена сметка по смисъла на пар. 1, т. 4 от Закона за автомобилните превози (3.). От своя страна нормата на чл. 91в от Закона за автомобилните превози регламентира задължение на превозвачите, ръководителите на предприятия и лицата, извършващи превози за собствена

сметка, да съхраняват пътните листове и другите посочени в нормата документи най-малко една година след тяхното приключване, след който срок същите могат да бъдат унищожени.

Да се приеме, че представените от жалбоподателя и доставчиците му доказателства са недостатъчни, би означавало да се вменят неоправдано тежки задължения на регистрираните по ЗДДС лица да съставят и поддържат отчетност, различна от установеното в закона и търговската практика. Биха се създали и предпоставки за административен произвол, тъй като при положение, че изискуемите доказателства за реалност не са определени в закона, данъчният орган винаги ще може да претендира, че те не са достатъчно убедителни по вид и/или по количество.

Установяването произхода на стоката също не е предвидено като предпоставка за признаване право на данъчен кредит, а невъзможността да бъде установен произхода ѝ не обуславя извода, че въпросната стока въобще не съществува и не може да бъде предмет на доставки и съответно, че не са осъществени реални доставки на тази стока, стига да са налице сигурни доказателства в обратна насока - напр. стоката се намира във фактическото владение на ревизираното дружество (получател по доставката), което обстоятелство е установено в хода на съдебното производство.

От заключението на приетата по делото втора ССЕ и представените от жалбоподателя счетоводни документи касаещи доставчика му [фирма], се установява, че доставчиците „И. Маркетинг Експорт Импорт“ Е., [фирма], [фирма] и [фирма] са осчетоводили осчетоводили процесните фактури, като са отчетели получените приходи във връзка със спорните доставки, т. е. спазен е счетоводният принцип за съпоставимост на отчетените разходи с получените приходи - начислен е приход с размера на данъчната основа, начислено е задължение по ЗДДС - с размера на данъка и е начислено вземане от клиента - с фактурната стойност. Счетоводните записвания отразяват вярно стопанските операции. При [фирма] са осчетоводени приходи по посочените фактури, като е дебитирана сметка 4111 и са кредитирани сметки 706 и 4532. При [фирма] са осчетоводени приходи по фактурите, като е дебитирана сметка 4111 с аналитично ниво 24 и са кредитирани сметки 705 и 4532. При [фирма] е осчетоводен приход по фактурата, като е дебитирана сметка 411 и са кредитирани сметки 709 и 4532. При [фирма] е осчетоводен приход по фактурата, като е дебитирана сметка 411 и са кредитирани сметки 702 и 4532.

Предвид изложеното може да се направи безспорен извод, че по отношение на процесните доставки за периодите от 01.01.2005 г. до 31.12.2006 г. са изпълнени изискванията на ЗДДС (отм.), а за периодите от 01.01.2007 г. до 31.05.2008 г. – изискванията на ЗДДС за приспадане на данъчен кредит от страна на жалбоподателя.

Доказана е реалността на процесните доставки и настъпването на данъчно събитие по смисъла на чл. 24 от ЗДДС (отм.) и чл. 25, ал. 2 от ЗДДС.

Към датите на издаване на фактурите жалбоподателя и доставчиците му са регистрирани по ЗДДС - в съответствие с изискването на чл. 64, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, (отм.) и с изискването на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

Доставките, по които е начислен данъкът, са облагаеми към датата на

възникване на данъчното събитие - в съответствие с изискването на чл. 64, ал. 1, т. 3 от ЗДДС (отм.) и с изискването на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

По делото не е спорно, че е изпълнено и условието по чл. 64, ал. 1, т. 6 от ЗДДС (отм.) и по чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, свързано с притежаването на данъчни документи (фактури), по доставките от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Фактурите издадени от доставчиците на [фирма] са включени в дневниците за покупки и продажби и са намерили отражение в подадените справки-декларации за ДДС за съответните данъчни периоди, както от страна на доставчиците, така и от страна на жалбоподателя.

Данъкът по облагаемите доставки е начислен по смисъла на чл. 55, ал. 6 от ЗДДС (отм.) в счетоводствата на доставчиците, в съответствие с изискването на чл. 64, ал. 1, т. 2 от ЗДДС (отм.), като същият не е начислен неправомерно (чл. 70, ал. 5 от ЗДДС). За пълнота следва да се отбележи, че зависимост между правото на приспадане на данъчен кредит и начисляването на ДДС от страна на лицето доставчик не се предвижда в европейското законодателство (Директива 2006/112/ЕС относно Общата система на ДДС). С оглед на това евентуалното неначисляване на ДДС от страна на доставчик по дадена стокова верига не би могло да бъде от значение за признаването на правото на данъчен кредит.

Видно от ССЕ и СТЕ, процесните Д. са налични в дружеството, някои от тях са включени в самия производствен процес, в по-голямата си част са в ежедневна експлоатация и се използват по предназначението им при осъществяването на поддръжката за експлоатационна готовност на останалите машини, съоръжения и оборудвания. Предвид това което може да се направи извод, че получените стоки по облагаемите доставки се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки - в съответствие с изискването на чл. 64, ал. 1, т. 5 от ЗДДС (отм.) и на чл. 69, ал. 1 от ЗДДС.

От значение за правото на данъчен кредит е качеството „възмездност“ на доставката (чл. 2, т. 1 от ЗДДС), но не и обстоятелството дали ли е плащане (или такова се дължи) по доставката, нито дали то е цялостно или частично. Изпълнението, респективно неизпълнението на задължения по една търговска сделка - от страна по нея, не е въведено в ЗДДС като основание за отказ на право на данъчен кредит. Независимо от това, от приетата по делото допълнителна ССЕ се установява, че [фирма] няма задължения към доставчиците [фирма], [фирма] и [фирма] по издадените му от тях данъчни фактури през процесния период. Същите са погасени чрез плащане или чрез цесия и последващо прихващане. Задълженията на [фирма] са платени или са прехвърлени на към нови кредитори ([фирма], [фирма] и [фирма]) срещу вземания на [фирма] от тях. Предвид факта, че от страна на доставчиците на жалбоподателя се установи спазването на изискването на чл. 64, ал. 1, т. 2 от ЗДДС (отм.) без значение за доставките до 31.12.2006 г. е периодът в който данъкът по съответния данъчен документ е платен по "ДДС-сметка" на съответния доставчик. Нормата на чл. 65, ал. 4, т. 4 от ЗДДС (отм.), послужила като основание за отказ на право на данъчен кредит за част от доставките, би могла да се приложи ако доставчикът е намерен на декларирания адрес. След като доставчиците не са намерени на адреса, те не

биха могли да представят каквито и да било доказателства. Независимо от това в хода на съдебното производство от страна на доставчиците са представени необходимите документи, за установяване спазването от тях на изискванията на ЗДДС (отм.) и действащия ЗДДС досежно процесните доставки. Наред с това ненамирането на доставчиците на адресите за кореспонденция и непредставянето на изискваните документи в хода на ревизионното производство не изключва възможността жалбоподателят да представи достатъчно доказателства в подкрепа на тезата си за правомерно упражняване на право на приспадане на данъчен кредит, което в случая е сторено.

Неизпълнението на задълженията на доставчиците на жалбоподателя може да бъде основание за отказ на право на данъчен кредит само ако въз основа на обективни данни е установено, че получателят на стоките е знаел или е трябвало да знае, че конкретната сделка е част от данъчна измама, извършена от доставчика или стопански субект по веригата. С Решение на С. от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 е дадено задължително тълкуване на чл. 167, чл. 168, буква „а“, чл. 178, б. „а“, чл. 220, т. 1 и чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС. Съгласно т. 1 от диспозитива на цитираното решение посочените разпоредби не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчнозадълженото лице право да приспадне от ДДС, на който е лице платец, дължимия или платен данък за предоставените му услуги, поради това, че издателят на фактурата за тези услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, без да доказва въз основа на обективни данни, че въпросното данъчно задължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател на фактурата или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Съгласно т. 2 от диспозитива на същото решение разпоредбите на чл. 167, чл. 168, буква „а“, чл. 178, б. „а“, чл. 220, т. 1 и чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО на Съвет от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това, че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това, че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател. Именно органите по приходите са тези, които трябва да осъществят необходимите проверки по отношение на данъчнозадължените лица, за да установят нарушения и измами с ДДС и да наложат санкции на извършилото ги данъчнозадължено лице. (т. 62 от

решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11 на Съда на Европейския съюз). Съгласно мотивите на посоченото решение на съда на Европейския съюз, като налага на данъчнозадължените лица определени изисквания, при чието неизпълнение може да бъде отказано право на приспадане данъчната администрация прехвърля, в разрез с посочените разпоредби, собствените си контролни задължения върху данъчнозадължените лица.

В случая в ревизионния акт няма конкретни констатации за извършени данъчни измами, но има такива за липса на реалност на доставките от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], което рефлектира върху възникването на правото на приспадане на данъчен кредит за получателя по фактурите - жалбоподателя. С ненамирането на доставчиците на адресите им за кореспонденция и непредставянето от тяхна страна на изискваните документи в хода на ревизионното производство се обосновава задължение за жалбоподателя. Както в ревизионния акт, така и в решението на решаващия административен орган не се съдържат каквито и да било изводи, че жалбоподателят лично е извършил неправомерни действия. На практика се описва евентуално неправомерно поведение, за което не са събирани и обсъждани обективни данни и не е направена съответната правна квалификация (решение № 9376 от 28.06.2012 г. по адм. дело № 15425 по описа за 2011 г. на ВАС, О. отделение). Доколкото в случая от страна на приходната администрация не са ангажирани доказателства за участието на жалбоподателя в данъчна измама, както и за наличието на обективни данни, че доставките, в които жалбоподателят е участвал нагоре или надолу по веригата на ДДС са били част от данъчна измама, за която той е знаел или е бил длъжен да знае, доказана е реалността на доставките и е установено спазването на останалите предвидени в закона изисквания, то очевидно е, че предпоставките за упражняване на правото на данъчен кредит от страна на жалбоподателя за процесните периоди са налице. От гореизложеното се налага изводът, че РА е издаден в противоречие с Директива 2006/112/ЕС и Решенията на Европейския съд по прилагането ѝ, съгласно които не може да има зависимост между правото на приспадане на данъчен кредит и начисляването на ДДС и че поведението на доставчиците категорично е неотнормируемо към правото на данъчен кредит, тъй като е недопустимо стопанските права на жалбоподателя да бъдат накърнявани заради поведението на трети лица. В този смисъл, след като [фирма] е изпълнило своите задължения във връзка с ДДС и не разполага с правна възможност да осъществява контрол върху действията на своите доставчици относно изпълнението от тяхна страна на задълженията им по ЗДДС, то дружеството-жалбоподател има право и следва да му бъде признато претендираното право на приспадане на данъчен кредит. Обжалваният ревизионен акт в частта на определените на дружеството задължения по ЗДДС и дължимите върху тях лихви се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

По приложението на ЗКПО:

С РА е установено, че процесните Д. закупени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са заведени в счетоводството на [фирма] и през ревизираните периоди от 01.01.2005 г. до 31.12.2007 г. дружеството е

отчитало амортизации за тези активи. Установено е, че в отчетените през 2005 г., 2006 г. и 2007 г. в намаление данъчно признати разходи за амортизация са включени и разходите за амортизация на процесните активи доставени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Въз основа извода, че няма реално осъществени доставки на описаните по-горе активи органът по приходите е преобразувал финансовият резултат по години с отчетените амортизации за активите. За финансовите 2005 г. и 2006 г., на основание чл. 23, ал. 2, т. 11 от ЗКПО (отм.) е извършено увеличение на финансовия резултат съответно със сумите от 589 629,78 лв. и 1 815 348, 50 лв. За 2007 г. увеличението на финансовия резултат е извършено на основание чл. 16 от ЗКПО, със сумата от 2 656 758, 88 лв. Съгласно нормата на чл. 23, ал. 1, т. 11 от ЗКПО (отм.) размерът на облагаемата печалба се получава, като финансовият резултат (счетоводна печалба/загуба) от отчета за приходите и разходите (печалба или загуба) се преобразува чрез неговото увеличаване или намаляване за данъчни цели. Нормата на чл. 23, ал. 2, т. 11 от ЗКПО (отм.) регламентира, че финансовият резултат (счетоводната печалба/загуба) за данъчни цели се увеличава с положителната разлика между приходите и разходите, отнасящи се за и неотчетени в текущия отчетен период съгласно реда, определен в съответните нормативни актове. Видно от чл. 16 от ЗКПО когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане.

Предвид изложените по-горе съображения относно облагането по ЗДДС, според които процесните фактури издадени от доставчиците [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] удостоверяват реално осъществени доставки на стоки (Д.), следва да се приеме, че всеки един от съставените от тези доставчици първични счетоводни документи отразява вярно описаната в тях стопанска операция. В хода на производството се установи, че процесните Д. са налични и са въведени в експлоатация от жалбоподателя. Наред с това не се установи наличието на сделки сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане. Изискването на ЗКПО (отм.) и ЗКПО за признаване на даден разход като такъв е той да е действително извършен и да е осчетоводен правилно, които изисквания в случая са изпълнени от жалбоподателя. Признаването на разходите не е обвързано нито от стриктното спазване реквизитите на фактурите свързани с тези разходи, нито от правилното им осчетоводяване при доставчиците или начисляването на ДДС при тях, които са действително изисквания за признаване правото на данъчен кредит, но не и по отношение признаването на разхода по ЗКПО.

В този смисъл законосъобразно от страна на [фирма] са отчитани разходи за амортизации за процесните активи. Не е налице посоченото от органите по приходите правно основание за изменение на финансовия резултат на дружеството. Неправилно с РА е отказано да се признаят като разход

начислените амортизации върху активите и е преобразуван финансовия резултат на дружеството със сумите от 589 629,78 лв. и 1 815 348, 50 лв. финансовите 2005 г. и 2006 г. и със сумата от 2 656 758, 88 лв. – за финансовата 2007 г. Предвид изложеното РА следва да бъде отменен като незаконосъобразен и в частта на допълнително определените задължения за корпоративен данък в размер на 88 444, 46 лв. за 2005 г., в размер на 272 302, 27 лв. за 2006 г. и в размер на 265 675, 69 лв. за 2007 г., ведно с дължимите върху посочените суми лихви.

По разноските:

При този изход на спора, заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски е основателно и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, съдът следва да осъди ответника - директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП да възстанови от бюджета си направените от жалбоподателя разноски по делото в размер на 1 310, 00 лв., от които 50, 00 лв. – за заплатената от жалбоподателя държавна такса и 1 260, 00 лв. - за заплатеното от него възнаграждение за вещи лица.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 42-ри състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „Мина С.“ АД ревизионен акт № [ЕГН] от 23.01.2012 г. издаден от старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С., в частта с която са определени задължения за данък добавена стойност произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от [фирма], [фирма] [фирма] и [фирма] за данъчни периоди м.04., м.06, м.07, м.08, м.11, м.12.2005 г., м.01, м. 02, м.03, м.04, м.05, м.08, м. 09.2006 г., м.01, м.02, м.03, м.04, м.05, м.06, м.07, м.08, м.09, м.10, м.11, м.12.2007 г., м.01, м.02 и м.04.2008 г., ведно със съответните лихви, както и в частта на допълнително определените задължения за корпоративен данък за 2005 г., 2006 г. и 2007 г., ведно със съответните лихви, потвърден с решение № 1684 от 13.07.2012 г. на директора на дирекция “О.” – С. при ЦУ на НАП в посочената част.

ОСЪЖДА директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при Централно управление на Националната агенция за приходите да възстанови на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „ С.“, [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 1 и адрес за кореспонденция [населено място], [община], площадка на „Мина С.“, п.к. 2254, от бюджета дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, сумата от 1 310, 00 лв. (хиляда триста и десет лева), представляваща направени по делото разноски.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

